

[Eva Møller]

Det er imidlertid for alle, der har læst lovforslaget, helt klart, at der i forslaget er en lang række bemyndigelser til forskellige ministre, ligesom der er en lang række områder, om hvilke der blot står, at det skal afklares ved forhandling mellem de berørte ministre. Med den nuværende regering, som jeg tror på får et langt liv – og det er jeg tilfreds med og glad for – er det naturligvis ikke vanskeligt for Det Konservative Folkeparti at give disse bemyndigelser, men af hensyn til respekten for Folketinget vil vi under udvalgsbehandlingen i Miljøudvalget lægge vægt på, at vi får afklaret, efter hvilke retningslinjer ministrene vil administrere disse bemyndigelser, og høre, hvilke tanker man gør sig om de forhandlinger, der skal ske ministrene imellem.

Ligeledes ønsker vi en nærmere belysning af den økonomiske side af forslaget. Er det helt sikkert, at man med den opdeling af den nuværende Københavns Havn i to selskaber har sikret, at begge selskaber kommer til at fungere og kommer til at virke? Er der penge nok til det? Kommer vi ikke til at stå i den situation, at det ene selskab blomstrer, mens det andet fører en hensygnende tilværelse?

Disse forhold ønsker vi belyst under udvalgsarbejdet, men hovedprincipperne, intentionerne og ønskerne hilser vi med tilfredshed og vil derfor også gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Bodil Thrane (V):

Også lovforslag nr. L 184 skal ses i sammenhæng med de fremtidige planer om Øresundsforbindelsen og dermed som et yderligere redskab til at fremme udviklingen i hele Københavnsområdet.

Meningen med lovforslaget er at få mere gang i de områder af Københavns Havn, der ligger lidt stille hen, og som et redskab hertil vil man lave en overordnet plan for hele området, der skal realiseres gennem en ny økonomisk konstruktion, nemlig to nye aktieselskaber, for det første havneselskabet Københavns Havn A/S, som skal stille havneanlæg og havneservice til rådighed, og for det andet Udviklingselskabet Københavns Havnefront A/S, der skal finde ud af at få mest mulig aktivitet i de havneområder, der ikke længere bruges til decideret havnedrift.

I disse modeller ligger der efter regeringens opfattelse nogle muligheder for nye kapitaltilførsler og dermed en mere kommerciel forretningsgang, der skal sikre ny vækst, ikke mindst for erhvervslivet. Disse tanker og nu også realiteter, som lovforslag nr. L 184 vidner om, er spændende og meget interessante, da det er oplagt, at vi skal befordre de mekanismer, der giver mulighed for den bedst mulige udvikling, også set i lyset af vores store ledighed.

Derfor vil jeg gerne understrege, at vi politisk meget nøje skal vurdere og undersøge, om konstruktionen lige nøjagtig skal se ud, som lovforslaget peger på, herunder om det er hensigtsmæssigt at have den foreslåede adskillelse af aktiviteterne, som to ministeriers medvirken vil betyde både planlægningsmæssigt og kommercielt.

Jeg synes også, det skal nævnes her, at Københavns Havnevæsen bør høres i den kommende tids forhandlinger, da man jo her har stor erfaring med havnedrift i form af bl.a. salg, leje, anløb og planlægning i det hele taget. Netop den viden og indsigt, der er oparbejdet, har medført, at Københavns Havn kører med et flot overskud. Det synes jeg den skal roses for, men det bør også give os anledning til at kigge nærmere på dens drift.

I den forbindelse vil jeg lige nævne her, at jeg er opmærksom på, at spørgsmålet om statens ekspropriation af havnen er omdiskuteret ud fra det grundlovmæssige princip. Det skal jeg ikke tage stilling til, idet Justitsministeriet i to omgange har bedømt det spørgsmål, og det vil jeg tage til efterretning, men jeg ønsker at understrege, at vi i Venstre meget gerne medvirker til at finde den metode, der medfører den største smidighed og manøvreduktighed for hele havneområdet, så vi får den vækst og fremgang i København, der er nødvendig for at fastholde og fremme den status, vi ønsker for Danmarks hovedstad.

Vi vil også meget gerne slå fast, at vi ønsker de bedst mulige vilkår for erhvervslivet, der i fremtiden skal være endnu mere internationalt orienteret, og derfor må vi politisk sætte rammerne således, at adgangen til de bedste kvaliteter i bredeste forstand skal være en selvfølge.

Regeringens hensigt med dette lovforslag er at modernisere og effektivisere. Derfor skal det understreges, at de kommende nye selskaber, hvordan de nu måtte komme til at se ud, skal